

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

21. Narratio de Elephanto, qui pro nutritio pugnauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

λείπει τὴν φολακίαν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πτερυγῶν ἐκεί-
 θετο ἰλοχῶσα, καὶ ὑφραμον ἄνω βλέπασα, ὃ δὲ
 λέων οἷα ἀδχιμονῶν, καὶ ἀλλύων, ὑπὸ τῆς ἀχίης, ὡς
 ἀνδρῶν, ἔτα σὺ τοῖς ὄφθαλμοῖς ἤλατο, καὶ ἀνδρῶν
 ἑλοργῶν περιτυγχάει. ὃ δὲ ἔειπε, καὶ ἀφίησι τὸ
 πτερυγῶν τὸ δὲ θηρίον ὁ λέων ἑσάμετο, καὶ ἑαυτὸν
 ἀνατείνας ἠσπάζετο ὡς οἷός τε ἦν, καὶ τῆ γλώτῃ
 τὸ πρόσωπον ἐφαίριεν αὐτῶν: καὶ ἔκει: ὁ ὑπε-
 δάσθησεν, ὃ, τε λέων περιβαλὼν οἱ τὸ σῶμα, ἦεν
 αὐτῶν, καὶ ἀφίηται τὸ πτερυγῶν ὄκτα, ἀλλ' ἐσθ-
 μανει τῶν ποδῶν ἀνελέσθαι ὡς ἢ οὐ σιωπῆι, ὃ δὲ τῶ
 ὄφθαλμοι ἐλάθετο, καὶ ὠρέθη οἱ, καὶ ἔπειτο ἐκεῖν, ἔ-
 χει τι αὐτὸν ἐπὶ τὸ κολίον, καὶ ἡ λέων ἔειπε, καὶ
 αὐτὴ προσελθούσα ἐπεσήμενε, καὶ ἑώρα οἰκζόν,
 καὶ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀχίον, σιωπῶν δὲ οὐδ' ἀν-
 δρῶν, καὶ συμβαλὼν ἠδὲ κηδεῖα τι γένους ἔ-
 κείνης, ὡς ἔχει ῥόμους τε καὶ χειρῶν, διέκοψε τὸ
 δένδρον, καὶ τὸ ἔκλειψεν ἢ καὶ κατὰ τὴν χεῖρα, καὶ
 διαπάσαντο οἱ θήρες αὐτῶν τὸν τε ἀνδρῶν
 ὁ λέων ἀπαθῆ τε καὶ ἀσπῆ πάλιν ἐπαυήγαγε
 εἰς τὸ χῶρον οὐ πρότερον ἐπέτυχεν αὐτῶν. καὶ ἀπέ-
 δακε τῆ ἐξ ἀρχῆς ὑλοτομία.

hunc cauda amplexatus ducebat: neque secu-
 rim, quæ huius è manibus effluerat, illum re-
 linquere permittebat, sed pede suo securim
 tollendam esse ostendebat, cumque eius signi-
 ficationem homo non intelligeret, securim
 leo ore accepit, mordiculusque tenens illi por-
 texit, ac denique illum ad lustrum suum, vbi
 constrati caruli iacebant, perduxit: id quod
 leona videns, ipsa quoque ad eos profecta ho-
 mini significabat, cladem miserabilem respi-
 ceret; atque postea sua significatione hunc im-
 pellebat suspiceret visam, vnde homo conie-
 ctura assequutus, aliquam hos ex hac grauem
 iniuriam accepisse, omnes neuos ad excin-
 dendam arborem contendit; quam cum euer-
 tisset, visam præcipitem in terram delapsam
 fera distrazerunt; hominem illæsum leo redu-
 xit in locum, vbi prius ei occurrisset; atque
 materiam, quam à principio cadebat, illum in-
 violatum reddidit.

Narratio de Elephanto, qui pro nutritio
 pugnavit.

CAPVT XXI.

IN Pangæo, Thraciæ monte, Eudemus ait,
 visam, quo tempore leonis lustrum non i-
 gnorabat à defensoribus vacuum esse, huius
 catulos, qui se per atatem nondum tuerti po-
 terant, interemisse. Mox parentes cum alicun-
 de ex venatu reuertissent, & leuuncolorum cæ-
 dem factam vidissent, acerrimo, vt par erat,
 dolore pressos, visam insequutos fuisse: Hanc
 verò summo cum metu, quantum potuit iti-
 neris contendentem, in primam quamque ar-
 borem conscendisse, ibi vt ab illorum insidijs
 declinaret, confedisse: Eam autem illi cum se
 viderent vlsceri non posse, leonam quidem
 continenter summa diligentia ad arboris titū-
 cum insidias molientem excubasse; sursum-
 que versus intectis oculis sanguinariam aspe-
 xisse: leonem verò, similiter atque hominem
 ex liberoꝝ morte morientem, longè latè-
 que summo cum dolore totis montibus erras-
 se, dum materialium fabrum offendisset: cuius
 è manibus magnopere exterriti, securim vbi is
 excidisse perspexisset, sese attollens, illum
 blandè & suaviter amplexabatur, linguaque
 illi faciem abstergebat: quam benignitatem
 homo sentiens, suis rebus fidere cepit; leo

Ελέφαντος πάλιν περιτύχαινε λευκῶν
 παλιότητος ἐλέφαντος Ἰνδός, καὶ παραλα-
 βὼν ἐξέσπεινεν αὐτῶν, καὶ κατὰ μικρὰ ἀπέφηνε χει-
 ρῶν, καὶ ἐπαυήσατο αὐτῶν, καὶ ἑώρα τὸ κτήματ, καὶ
 ἀντηρῆτο ἀντ' ὧν ἐξέσπεινεν τὴν ἀμοιβὴν κομιζέ-
 μεν, ἐκεῖν, ὃ τοῦ βασιλεὺς τῆς Ἰνδίας πε-
 ρὸν, ὃ τὸν λαβὼν τὸν ἐλέφαντα, ὃ δὲ, ὡς ἐρώ-
 μεν, ὃ ἠλοτοπῶν, καὶ μὲν τοῖς περὶ ἀλγῶν εἰ-
 μιλλε λέσασσεν αὐτῶν ἀλλ, ὄκτα ἐφατο δά-
 σεν, καὶ ὠχετο ἀπὸν εἰς τὴν ἰσημον, ἀναβὰς τὸ
 ἐλέφαντα ἀνακατέβασιλεύς, καὶ πέμπει χεῖρ
 αὐτῶν τοὺς ὑφαιρησομένους, καὶ αἶμα τὸ Ἰνδὸν ἐπὶ
 τῶν δίκλων ἀζοντας ἐπεὶ ἦκον, ἐπειρῶντο πῆ-
 ρου προσφίξεν. οὐκῶν καὶ ὁ ἀνδρῶν, ἔβαλ-
 λεν αὐτοὺς ἀνωθεν, καὶ τὸ θηρίον ἀδικεῖν ἄδμον
 σσημῶνατο καὶ τὰ πρῶτα ἦν τοιαῦτα. ἐπεὶ δὲ
 βληθεὶς ὁ Ἰνδὸς κατὰ ἄνω, περιβαλεῖν μὲν τὸ
 φέα ὁ ἐλέφας, κατὰ τοὺς ὑπερασπίζοντας σὺ τοῖς
 ὄφθαλμοι, καὶ τὸ ἄπὸν τῶν πολλοὺς ἀπέκτενε, τοὺς
 δὲ ἀλλῶς ἐξέφατο περιβαλὼν δὲ τῶν ἰσοφῶν τῶν
 πρῶ-

Elephantus
 pro nutritio
 pugnavit.
 l. 3. de ani-
 malib.

προβοσκίδα, ἀρεῖται αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα κο-
μίσει, καὶ παρέμεινεν ὡς φίλος φίλος πιστός, καὶ
τὴν ἑνοσίχθονα ἐδείκνυτο. Ὁ ἀνδρῶν ποιοῦντων, καὶ
περὶ τὰ πικρὰ μὲν καὶ ταχύνει φόρον αἰεὶ, ἐπὶ ἀρι-
στά τε χαριζόμενος, καὶ τοῖς κινδύνοις προδόντα, καὶ
μάκρην καὶ εἰς οὐδὲν τὸ τῆς φιλίας ὄνομα κρα-
τοῦντες!

Cum Indus quispiam elephantum album pul-
lum offendisset, atque hunc etiam tunc te-
nerum aluisset, & paulatim mansuefecisset,
eoque deinde veheretur, & belluam amaret,
& vicissim redamaretur ipse, ac simul suam e-
lephantus educationem cum maximis amicitia
officijs huic Indo compensaret: Indorum
rex id intelligens, muneri proposuit sibi ele-
phantum mitti: Is, ut vehementi rivalitate
flagrans amatoris, dolebat si hunc alius quam
ipse esset habiturus, itaque negans se daturum,
vna cum elephanto in desertissimam regio-
nem per fugit: Rex autem id agere ferens, ad e-
um insequendum misit, qui Indo auferrent si-
mul, & illum comprehensum ad pecuniam reda-
cerent. Cum igitur eò venissent ubi erant
transfuga, comprehenderetque aggressi fuisset,
ex superiori loco lapidibus eos homo ap-
petebat, pariterque elephantus, ut iniuria insi-
gni accepta, illorum impetum repellebat. Vbi
autem Indus lapidatione facta percussus præ-
ceps deiectus fuisset, elephantus, hominum
more acerrimè se tuentium, pro suo nutritio,
quem corpore tegebat, cum propugnauit,
tum verò ex inuadentibus partem occidit, par-
tem in fugam impulit: tum altorem promu-
scide circumplexus ad stabula inuexit, ac tan-
quam amicus permansit fidelis, amico bene-
uolentiam ostendens, qua admirabili suam e-
ducatorum prosequeretur. O sceleratos ho-
mines, qui mensas, culinas, & sartaginum stri-
dores sequuntur, & prandia quaerunt in peri-
culis autem amicitia iure temerè violato
pollutòque, amicos de-
serunt.

Typus narrationis politicae, stylo sublimi,
& magnifico.

CAPVT XXII.

Sed vna apud Cicronem Regina cæterarum
Verrina 3. quæ incipit à topographiæ de-
scriptione Lamplaci vrbs, in quam Verres a d-
uenit.

Deducitur iste ad Ianitorem quendam ho-
spitem, comitesque eius apud cæteros hospi-
tes collotantur: Vt mos erat istius, atque ut eū
sua libidines flagitiosæ facere admonuerant,
statim negotium dat illis suis comitibus ne-
quissimis, turpissimisque hominibus, ut vide-
ant, & inuestigent, ecquæ virgo sit, aut mulier
digna, quam obrem iste Lamplaci diutius com-
moraretur. Erat comes eius Rubrius quidam,
homo factus ad istius libidines, qui miro arti-
ficio quocumque venerat, hæc inuestigare
omnia solebat: is ad eum rem istam defert,
Philodamum esse quendam genere, honore,
copijs, existimatione facilè principem Lam-
placenorum: eius esse filiam, quæ cum patre
habitarer, propterea quòd virum non haberet,
mulierem eximia pulchritudine, sed eam sum-
ma integritate, pudicitiaque existimari. Ho-
mo, ut hæc audiret, sic exarsit ad id, quod non
modò ipse nunquam viderat, sed ne audierat
quidè ab eo, qui ipse vidisset, ut statim ad Phi-
lodamum migrare se diceret velle. Hospes ia-
nitor, qui nihil suspicaretur, veritas, ne quid in
se offenderit, hominem summa vi retinere cepit.
Iste, qui hospitis relinquendi causam re-
perire non posset, alia sibi ratione viam muni-
re ad stuprum cepit: Rubrium, delicias suas, in
omnibus eiusmodi rebus adiutorem suum, &
conscium, parùm lautè diuersari dicit: ad Phi-
lodamum deduci iubet, quod ubi est Philoda-
mo nunciatum, tamen si erat ignarus, quantum
sibi, ac liberis suis iam tum mali constitueret,
tamen ad istum venit, ostendit munus
suum illud non esse: se eum suæ partes essent,
hospitem recipiendum, tamen ipsos tan-
tum prætores, & Consules, non Legato-
rum asseclas recipere solere. Hæc qui vna capi-
ditate raperetur, totum illius postulatam, cau-
samque neglexit, per vim ad eum qui recipere
non debebat, Rubrium deduci imperauit.
Hic Philodamus, posteaquam ius suum
vincere non potuit, ut humanitatem con-
seruaret.